

er flere og flere indvandrere og deres efterkommere blevet ledige, så vi i dag er sat tilbage på niveauet fra 1998 i absolutte tal.

Fra 1994 til 2001 faldt ledigheden fra ca. 38 pct. til 12 pct. for indvandrere, og i samme periode faldt ledigheden blandt etniske danskere fra ca. 10 pct. til 5 pct., altså en markant indsats for integrationen på arbejdsmarkedet. Siden er udviklingen gået i stå, ledigheden svinger nu fortsat efter 3½ år med VKO omkring de 10 pct.

En anden myte er, at SR-regeringen lod stå til og stillede ingen krav, og at VKO har taget skeen i den anden hånd. Men fakta er jo, at med integrationsloven af 1999, som VK ikke stemte for, blev der stillet krav til kommunerne om handlingsplaner som udgangspunkt for integrationen helt parallelt til det, regeringen så også nu ønsker skal ske for dem, der kom hertil før 1999.

Regeringen har nu fremlagt en analyse af beskæftigelsesindsatsen, og hvad viser den? At det nytter at aktivere særlig indvandrere, at passivitet varierer med kommunernes indsats og ikke – som ideen er bag starthjælpen – med de aktive-redes fattigdom. Med andre ord: De krav, som SR stillede i integrationsloven, er dem, der virker, de har effekt, mens regeringens stramning i tilstrømning og starthjælp ikke kan dokumenteres effektfulde.

En tredje myte er, at problemet er, at de ledige indvandrere ikke gider arbejde. Derfor skal de have nedsat deres ydelser, så de kan sultes til en større arbejdsmotivation. Men fakta er, at problemet er, at mens ledigheden set over lang tid har været faldende, så er erhvervsfrekvensen den samme, ca. 50 pct. Derfor er det fuldstændigt galt at udvide forklædeordningen, som netop parkerer ægtefæller uden for arbejdsmarkedet. Det giver hverken integration på arbejdsmarkedet eller i samfundet i øvrigt. Det bidrager til problemstillingen med en alarmerende lav erhvervsfrekvens.

Når vi nu ved, at en aktiv indsats kan gøre en forskel, hvorfor så passivisere endnu flere, hvis ellers regeringen da ikke ønsker at fastholde indvandrere helt uden for arbejdsmarkedet og dermed også uden for ledighedsstatistikken?

Regeringens nye udspil indeholder mange positive elementer: systematiske tilbud til flygtninge, der kom til landet før 1999, kontanthjælpsmodtagere, der skal have et løbende tilbud om aktivering, indsats mod ghettoer, inddragelse af frivillige osv.

Særlig positivt er fokuseringen på den kommunale indsats. Vi ønsker, at kommunerne kom-

mer på resultatlø, ikke kun med hensyn til arbejdsmarkedstilknytning, men også i forhold til dansk og samfundstilknytning i øvrigt. Det er nøglen. Kommunerne kan levere varen, hvis de vil, det viser de bedste kommuners resultater. Og derfor skal vi systematisere opfølgningen og sige noget for noget, også til kommunerne.

Kl. 10.45

Men der er problemstillinger. Forklædeordningen er ligestillingsmæssigt meget, meget skæv og harmonerer slet ikke med socialministerens ligestillingsudspil. Der er manglende jobbud, udspillet drejer sig kun om udbudssiden på arbejdsmarkedet ikke om, hvordan man reelt skaber nye job.

En skattereform ville gøre underværker, men mindre kan måske også gøre det, idet Dansk Industri fremhæver, at virksomheder med etnisk arbejdskraft oplever positive effekter som f.eks. mere loyale medarbejdere. Det skal synliggøres, så flere arbejdsgivere får øjnene op for de muligheder, der ligger hos den ledige arbejdskraft med anden etnisk baggrund end dansk. Det stod i regeringsgrundlaget, men hvor er initiativerne? Hvor er initiativer som matchmaking, mentorordning og opsøgende indsats?

De unge lades i stikken. Der er brug for en mere konsekvent integrationsindsats, hvor unge med anden etnisk baggrund end dansk bliver mødt med en massiv social indsats, første gang de træder ved siden af. Det vil sige, at vi skal inddrage forældrene, men vi skal ikke iværksætte sanktioner over for problemerne. Vi skal forebygge dem, og vi skal løse dem, og derfor må vi også her fokusere på en klar investering i den sociale indsats og ikke blot fjerne børnechecken.

Vi er enige om, at status ikke er god nok. Vi er enige om, at der er behov for og ikke mindst rationale i at investere i integration. Vi ser også, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstres initiativer fra 1990'erne er de mest effektfulde, når kommunerne følger dem, og det er derfor, tiden for os at se er moden til at lægge ideologien lidt på hylden og lade viden og erfaring tale.

Derfor stiller vi os gerne til rådighed for forhandlinger om en samlet national handlingsplan på området.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu hørte jeg jo De Radikales ordfører sige, at der er behov for en massiv social indsats, når de træder ved siden af. Det kunne måske også gælde for De Radikale, for hvis vi nu ser på de tal,